

Наблюдатель

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

Вѣстника ще излиза всѣка Сръда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плѣвень, чрѣзъ прѣпоръчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение. Единъ брой 10 ст.

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ: вкорѣнени, облагородени и гладки. Цѣнорасписъ бесплатно. Адресъ: Ст. Д. Коларовъ и С-іе, Плѣвень.

ОБЯВЛЕНИЕ

Плѣвенското женско Домакинско училище подъ ръководството на г-жа Иванка С. Гетова, извѣстява на интересующитѣ се, че приеманieto на ученичките въ това училище ще трае до 1-й идущий м. Октомврий. Училищната такса е 40 лева годишно. Исплащаніе по споразумѣние. Приематъ се за ученички свършили IV-то отдѣление.

Записването на ученичките става въ домътъ на г-жа Гетова VIII-й кварталъ, която дава и повѣчето под робности.

Четирегодишното сжществуване на това училище е най-добрата му гаранция.

2—2

Отъ Управлението.

Оффициално разбойничество.

Два мѣсеци става вече, отъ какъ в. «Наблюдатель», описва злодѣянията на една шайка отъ държавни храненици, които се хранятъ на народенъ гърбъ и вмѣсто правосудие и законность, за раздаването на каквито сж назначени, тѣ вършатъ явни и тайни разбойнически подвиги, които уподобиха държавата ни на страна много по долна и отъ пословичната Турция и отъ много първобитни варварски страни. Обаче вмѣсто внимание и разслѣдване на описванитѣ злодѣяния и мошеничества, висшитѣ власти пазятъ едно гробно мълчание, като сж се задоволили види се, съ обясненията на виновнитѣ, че всичко изложено въ «Наблюдатель» е невѣрно и писано от хора дертлий заради обявеното въ несъстоятелность: Д-во «Нива»? Това висше покровителство на едни професионални злодѣйци, дохожда още повече да утвърди въ всички умни и свѣсни хора

убѣждението, че «гарга на гарга очитѣ не вади».

Пеню Матевъ, Плѣвенский прокуроръ, главнокомандующий на всички мошеници и злодѣйци, който се е омислилъ като патка въ мжгла, направилъ е тѣзи дни единъ послѣденъ опитъ — да излѣзи и да се оправдае чрѣзъ печата, че не било вѣрно нищо отъ това, което се пишало въ «Наблюдатель» че писачитѣ на тоя вѣстникъ биле дертлий и че описванитѣ три убийства не биле вѣрни, защото двамата убити биле умрѣли отъ естествена смъртъ а третия избѣгалъ въ Ромжния. Това си опровержение, изработено съвмѣстно съ достойния му събратъ Ив. Докова, е напечатилъ въ в. в. «Плѣвенский гласъ» отъ страна на редакцията и въ „България“ и „Миръ“ съ подписъ буква Х. и испроводено въ «България», отъ името на новоискалженъ прогресистъ Хр. Данаиловъ, а въ «Миръ», отъ достойния народнякъ Докова. Когато янкеседжийтѣ обератъ нѣкого, като бѣгатъ изъ улицитѣ, викатъ на публиката да гони и тя нѣкого си, че е обирача, та съ такава искусственна маневра избѣгватъ отъ мѣстото на прѣстѣпленіето нехванати и по тоя начинъ оставатъ ненаказани за подвизитѣ си. Сжщата маневра сж употребили и употребяватъ отдавна, и тѣзи янкеседжий, на които дѣлата и подвизитѣ умржзна ни да описваме, а тѣ не се засрамяха та да се пржждосатъ поне отъ хорскитѣ очи, да не ги глѣда обществото въ мржстнитѣ сурати.

Цѣли години тѣзи пладнешки разбойници пишала, че Д-во «Нива» било ограбило населението и че оставило хората безъ никакъвъ имотъ и безъ домъ, а когато дойдоха вжтрѣ въ Д-во «Нива» и видѣха наглядно, че никакъвъ имоти и домове то не е взело, а паритѣ му сж раздадени въ хиляди земледѣлци, които още нищо не сж вржщали, то вмѣсто да се засрамятъ и да се оставятъ отъ тоя мискиникъ поне за напрѣдъ, напротивъ тѣ изново запѣли тая стара изтъркана пѣсенъ на новъ гласъ, за да маскиратъ безподобнитѣ си злодѣяния, като мислятъ, че ще има още безразсждна тѣлпа, която да мука и блѣе подиръ коварнитѣ имъ плачове.

Като оставяме интригитѣ и измислицитѣ имъ на страна, за да се самооболцаватъ колкото искатъ съ тѣхната стойность, ний ще имъ дадемъ

отговоръ платенъ на въпроса за мнимата невѣрностъ на съобщенитѣ отъ насъ три убийства и другитѣ злодѣяния.

Дим. Ивановъ отъ с. Ставерци билъ умрѣлъ, казватъ тѣ, отъ естествена смъртъ, въ болницата на 4 Януар. т. г. причинена отъ извѣстна болестъ която украсили съ латинското ѳ название и надписъ, та да не разбиратъ тонковцитѣ. Че е умрѣлъ въ болницата и отъ болестъ, на това и ний сме съгласни, обаче интересното е каква е тази болестъ и отъ гдѣ сж е взела? Ний писахме по-рано, че той е безгранично битъ и смазанъ, че слѣдъ това е хвърленъ въ карцията, кадѣто за 12—15 дена се е схваналъ и вдървилъ отъ студътъ и влагата, понеже е било подливано вода въ тая дупка и постоянно се налива, било имало или не хора вжтрѣ, за да е готова да исцѣри къмъ края жертвитѣ, които попаднатъ тамо. Ний питахме докторитѣ отъ какво се поражда болѣстѣта: Sponbylitis, въ хората, отъ която е починалъ и Дим. Ивановъ отъ Ставерци и тѣ благоволиха да ни заявжтъ, че тази болѣстъ се явява като послѣдствие отъ дълготрайно проживяване на влага и студъ. А че и Дим. Ивановъ е заболѣлъ и е лѣжалъ въ влажната дупка нарѣчена карция, 12—15 дена слѣдъ истезанието му, че е плакалъ всѣки день и молилъ за медицинска помощъ, а никой не е искалъ да го чуе, до като падналъ и 2—3 дена лѣжалъ полуживъ въ калта и на голата земя, това е фактъ безспоренъ, за който ний имаме имената и свидетелствованието на 60—70 човѣка очевидци. А че за причиняване смъртта на тоя човѣкъ, има недобростѣстностъ и въ нѣкой Доктори, и това е фактъ безспоренъ, който може да се обясни по два начина: 1) или че тѣзи доктори отъ угодничество къмъ властимѣющитѣ, сж се пристрували на варени кочани и съзнателно не сж искали да помогнатъ на болния, до като се неусложни болѣстѣта и го отвѣде къмъ края, и 2) или отъ невѣжество, индиферентностъ и небрѣжностъ къмъ дѣлото, не сж можли да познаятъ единъ боленъ човѣкъ, та съ недовѣрието си къмъ неговитѣ охкания и ридания, станали сж пакъ причина да се усложни болѣстѣта и да го очисти отъ свѣтътъ. Че това е тѣй, ето ни основанията: Дим. Иваново е билъ битъ съ бравди, дървета и приклади на пушкитѣ, отъ прислугата и караула, по заповѣдъ на прокурора. Слѣдъ това истезание, хвърленъ е билъ въ подземieto. Той искалъ лѣкаръ да го види и цѣри. Кѣсно е билъ прѣгледанъ отъ болничния лѣкаръ, който, дали че е билъ предупреденъ отъ началството, че болния е здравъ и се приструва, или не е го позналъ, но той му обявилъ, че не го намира боленъ, а съвършѣнно здравъ. Това се е повтаряло още нѣколко пжти и най-подире, за замазване на работата, явили се трима лѣкари отъ болницата, които сжщо го признали, че е съвършенно здравъ, когато на човѣка душата излязла, а началството продължавало да го държи все още въ карцията. Най-подире той се вкочанилъ,

падналъ въ калта и три дена лѣжалъ и жално виялъ изъ подземieto, като неможалъ да се помрждне отъ мѣстото си. Взели го тогава на носило, та го занесли въ болницата, но пакъ не е лѣкуванъ умно и съ желание за оздравяване, защото единъ пжтъ чули, че той билъ се приструвалъ това било достатѣчно да го не поглѣждатъ пристърдце. Цѣли 3—4 седмици му давали нѣкакви прахове за приспивание, та да го боджтъ съ игли, за да обнаружжтъ неговото мнимо приструвание и да го накажатъ още, защото не имъ стигало види се, неговото очевидно вкоченявание и прѣдсмъртни агоний. А когато се убѣдили, че той билъ дѣйствиелно боленъ, а не че се приструвалъ, както смѣтали, то било вече кѣсно за лѣкувание, защото смъртъта му стояла задъ вратата. Той се разложилъ живъ, та съ това увѣрилъ почтеннитѣ ескулапи, че искрено е плакалъ, а тѣ му сж обржщали гърбъ. Направили му тогава лѣгло отъ гипсъ, но той благоволилъ да умрѣ за удоволствие на прокурори и доктори. Ний имаме копие отъ негова болниченъ (скърбенъ) листъ, но право да си кажемъ, срамъни е да го публикуваме, за да не се лѣсне невѣжеството и индиферентността на наши-тъ учени лѣкари.

При всичкото си стрѣмление, да не се опише истенското състояние на болѣстѣта и происхождение и, пакъ има доста работи схванати, които хвърлятъ ярка свѣтина на въпроса. Цѣлъ мѣсецъ го обвиняватъ въ затвора, че билъ здравъ и се приструвалъ, държжтъ го още въ карцията, а като го докарватъ на носило въ болницата, въ скржбний му листъ пишатъ: «Оплаква се че го пробаждало въ двѣтъ подмишници, има болка подъ ребрата и корема. . . . *Неможе да мърда съ краката си; при щипание, бодение съ игла краката не си помрждва, не осѣща нищо.* Има **Mae de potte** въ областъта на 10 торасиченъ прѣшленъ. Изгърбването е жгловато и не много голѣмо. Осѣща болки въ това мѣсто. *Въ областъта на кръста има извивание на грѣбнячния стѣлбъ,* на вѣтъ, на едно протяжение около 18—20 см. и то е *болѣзненно* 3/XI 1900 г.

Прочее, отъ какво е това извивание на грѣбнячния стѣлбъ въ областъта на кръста и изгърбване болѣзненно, както и отъ какво сж станали краката му нечувствителни за щипанията и боденето съ игла, ако не отъ стоварений му съ бравди, приклади и дървета бой и отъ дълго врѣменното проживяване голъ въ влажното подземие, именуемо карция? На ли и ний твърдахме, че именно по такъвъ начинъ е причинена смъртъта на този човѣкъ, прѣдъ очитѣ на 80—100 човѣка? Че болѣстѣта, която е послѣдвала отъ тая инквизиция, била имала название по медицински терминъ «Spondylitis» или по български «**сгнивание**», това още незначително, че тя е естествена болестъ, и че отъ нея е послѣдвала естествена смъртъ, защото фактъ неоспоримъ е, че тая смъртъ е искусствена и насилственна, която на юридически языкъ се нари-

ча *„умъртвяване“* съ мъжки причинени на умъртвения, а се наказва по чл. 248 п. 7 отъ наказателния законъ, *съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ*. Ето защо ний искаме разследването на това убийство, защото имаме 60—70 свидетели очевидци, и че при едно истенско правосъдие, Г-нъ Пеню Матевъ ще бжде удостоенъ, за вѣченъ гостъ на затвора, кадѣто ще се поуспокои малко и ще разбѣре, че България не е негова авджийска мушия, кадѣто може да бие, убива, ограбва и опропаства всѣки когото иска, като дивѣчъ.

Но нѣка продължимъ малко извлѣчение изъ скръбний листъ на сжщото лице, за да се види, и малко докторска недобросѣвѣстность.

Горѣописаното положение бѣше за 3 Ноемврий 1900 г.

На 4 сжщй: «кашли малко. Не мърда съ краката, повръщаль тѣзи сутренъ, топла баня прѣвржска. (Кадѣ ? р.) Болния се оплаква отъ безсъние ношно врѣме.

На 7/XI. Не кашли вече. Неможе да си движи краката нито осѣща. Да се турни стжкло на членѣтъ му за да пикае въ него.

На 8/XI. Добрѣ е. (? р.) Не кашли, неможе да мърда краката си (защото е *добрѣ* за онзи свѣтъ р.)

10/XI. Не е можаль да спи ношестъ. Не може да си движи краката, не осѣща.... Отъ електрическата машина осѣща само тржпки въ краката.

11/XI Има болки въ краката. Спаль малко.

13/XI *Има болки въ гърба, гдѣто е изгърбване-то.* Да се прѣведе въ хирургическото отдѣление за да му се направи корсетъ (легло) отъ гипсъ.....

4/XII..... Краката му помрждватъ неволно и то само по нѣкога.....

21/XII Сжщото състояние. *Лошо общо състояние*

30/XII. Лошо състояние. Оплаква се отъ болки въ кокалитѣ (отъ бравитѣ и прикладитѣ б. р.)

1/I 1901. Болния повръща два дена. Повръщаната материя е *примѣсина съ гной и издава отвратителна миризма.*

2/I..... Общо състояние много лошо. Отпадналь съвършенно. Пулсѣтъ е редовенъ, правиленъ, доста пѣленъ и нее брѣзъ (отъ гдѣ на кждѣ? б. р.)

3/I. Нема вече да повръща. Общото състояние доста лошо, — пулсѣтъ му е доста пѣленъ и е редовенъ (?)

4/I. Умрѣ въ 2 ч. прѣзъ ношѣта (защото има редовенъ пулсъ при *много лошо общо състояние*. б. р.)

Главното лѣкарство е било почти никакво, защото, когато болния е можаль да се лѣкува, г. г. Докторитѣ сж правили политика и угодничество къмъ г-на Матева, та сж третирали по единъ осждителенъ начинъ човѣка за здравъ и не сж го лѣкували, а сж дали възможность на болестѣта да се усложни и тогава за лицемѣрие му давали хапове и прахове по 2—3 на день отъ:

Pilul strychnin sulfurie

Човѣка вкочаненъ цѣли два мѣсеца а г. г. лѣкаритѣ го държѣтъ съ желѣзнитѣ окови, които махнаха отъ него когато умрѣ вече. Пазяха го строго и никого не пущаха, за да не каже че е битъ, но той съобщи на семейството си и окржжающитѣ го.

Ето по какѣвъ мошенически начинъ тѣзи професионални злодѣйци оформирватъ убийствата на хората, като взематъ за маши и дилафи много отъ почтеннитѣ ескулапи, които поне сж по осигорени въ хлѣба, та не обяснимо е какво може да ги заставя да ставатъ съучастници въ такива позорни дѣла. Че Дим. Ивановъ е умрѣль вслѣдствие на безграничнй побой и държение въ влажното подземие, ний имаме автентични доказателства, но ето и писменното свидетелство на единъ очевидецъ, който ни пише, слѣдъ като челъ опровержението на Матева въ «Миръ» и «Плѣв. Гласъ»: «За Д. Ивановъ, пишагъ въ дописката до в. «Миръ», че умрѣль отъ естествена смъртъ. Това не е вѣрно. Матевъ много добрѣ знае, но нѣка и ния му го кажемъ като очевидецъ, па и другитѣ хора ча чуятъ, какви злодѣйства се вършатъ отъ този патентованъ разбойникъ. Единъ день прѣзъ Септемврий 1900 г. искахъ да биятъ Дим. Ивановъ въ затвора, кадѣто бѣхъ и азъ по една игра на сждбата. Той се оплаши и затвори въ кийята при чушмата, като заяви, че ще излѣзи само когато дойде прѣдсѣдателя на Плѣв. Окр. Сждъ, да му гарантира, че нѣма да бжде битъ. Директора Топуровъ изпроводи слугата Евтимъ да съобщи на Прокурора. Последний казалъ: «има си хасъ да ни оплаши. Счувете вратата, съборете стаята и пакъ го извадете и наложете. Ами войницитѣ за какво сж?» Счупиха вратата и започнаха да удрятъ съ бравди, дървета и юмруци, а войницитѣ съ прикладитѣ. Битъ и смазанъ го хвърлиха въ мократа карция, кадѣто за двѣ седмици се вдърви, а лѣкаритѣ за подигравка му казвахъ, че е здравъ. Неговитѣ сѣкидневни ридания раскрѣтваха сърдцѣто на всѣки слушатель, но не и на звѣроветѣ началници. За гдѣто протестираха за това истезание, карцираха: Дим. Атанасовъ Сирикоза, Ненчо Тодоровъ, Св. Станковъ и др. и ги оковаха съ вериги по 50—60 к. гр. Това е ужасно. Азъ съмъ очевидецъ и свидетель. Ст. Ивановъ».

Ангелъ Дочовъ Павликянски, небиль убить, а умрѣль отъ охтика — послѣденъ периодъ, казватъ въ опровержението тѣзи *„чисти и честни“* хора, и че имало актъ за това отъ лѣкара. Че и това е шарлатания, ний твърдимъ положително, защото и за тоя случай има 80—100 души очевидци, а ако има актъ отъ доктора, че *човѣка е умрѣль отъ охтика*, ний съжеляваме, че и нашитѣ доктори ставатъ съучастници и укриватели на убийствата и злодѣянията, вършени отъ власть имѣющитѣ, и че ще трѣба да расчепкаме противъ желанието си, достатѣчнй материалъ, който имаме и за много тѣхни касапства и дивотий, съ които сѣкидневно

испроваждатъ много хора прѣждеврѣменно на онзи свѣтъ.

Ангелъ Дочовъ Павликански ний виждахме лично прѣди смъртта му, та ще ни простѣтъ тѣзи, които казватъ, че е билъ *«охтикавъ и въ послѣденъ периодъ»*, ако ги нарѣчемъ «шарлатани», па биле макаръ и доктори, защото всѣкий трѣбва да говори и потвърждава истенната, а не съ професията и служебното си положение, да укрива злодѣянията и да мори прѣждеврѣменно хората. Той бѣше човѣкъ здравъ физически, а умствено малко *«идиотъ»*. Като минавалъ прѣзъ с. Бохотъ, влѣзалъ въ отворѣната общ. канцелярия и взелъ несъзнателно нѣкой непотрѣбни книжлета. Хванали го, та го обвинили въ кражба и го докарали въ полицията, кадѣто билъ толкова злѣ и много налаганъ, щото му сж истрошени грѣднитѣ ребра. Докарватъ го въ затвора полуживъ, но за да не умрѣ тамо, Тъмничний лѣкаръ го отпразилъ въ болницата. Тамо стоялъ около една седмица, но защото не му давали достатѣчно храна, една сутринъ взелъ млѣкото на другъ единъ боленъ та го испилъ, а лѣкаритѣ се възмутили като кеманларци отъ постѣпката му, та го върнали още сжщия день въ затвора, кадѣто умрѣлъ на другий день сутринъта на срѣдъ двора. Лицата, които го кѣпнаха, намѣриха грѣднитѣ му ребра строшени. Ний имаме тѣхнитѣ имена и свидѣтелствование имъ прѣдъ назъ, както и на присѣтствовавшитѣ 80—100 човѣка, при смъртта и кѣпанието му въ затвора. Въпросъ е сега: може ли охтиката да троши ребра и може ли човѣкъ въ послѣденъ периодъ на тая болѣсть, на 7 Мартъ да буйствова въ болницата, а на 8-й да умрѣ, както се твърди въ опровержението? По върното е, че е върнатъ въ затвора, съ заблѣжка че буйствова, за да се прикрие причината на смъртта му отъ единъ лѣкаръ, който може да е въ рѣцетѣ на властта услужливъ, отъ колкото въ болницата, кадѣто е можало да има и честни доктори. А че и въ Г. г. Докторитѣ има трѣски за дѣлание, ний имаме достатѣчни данни, но прѣсенъ случай е, изгонванието на 23 того, на едно лице отъ болницата, само за това, защото е искало медицинско свидѣтелство да му послужи противъ беззаконията на сѣдебнитѣ мародери. Първото свидѣтелство обѣма само видѣтъ на болѣстѣта — а за характера и послѣдствията ѝ, не сж искали да дадѣтъ заключение. По второто писмено настоявание, да се даде пълно свидѣтелство, направили консултъ и издали свидѣтелство, че *«за послѣдствията отъ нелѣкуванието не може нищо да се каже положително, тѣй като това зависи отъ различни обстоятелства»*. А не е ли чудно и смѣшно, щото петъ души доктори, да не сж способни нищо да кажатъ за послѣдствията на една болѣсть? И не е ли възмутително щото тѣзи Г. г. Доктори, да намѣратъ исканието на това свидѣтелство *«за оскѣрбление и обида на болничното управление»*, и да изгонятъ болния, защото мѣстото трѣбвало за други въ бѣдѣще болни? Ще има-

ме скоро работа и съ тѣзи капацитети, които често испроваждатъ прѣждеврѣменно хората на края, по нехайство, индиферентност и невѣжество. Тѣзи дни е уморена една жена родилка, родила благополучно, само благодарение на дивотията на «ученитѣ». Твърдѣ обяснимо е недовѣрието на населението къмъ докторитѣ, а и знаменитий философъ и вѣликъ русски писателъ, Графъ Левъ Толстой, има право гдѣто не се довѣрѣва на лѣкари учени, а съ съчиненията си сѣе това недовѣрие и въ цѣлий свѣтъ.

Относително твърдението, че Гено Ангеловъ отъ с. Левски билъ избѣгалъ въ Романия, а не е убитъ въ участъка, ний бихме желали това тѣй да бѣдяше, но за съжаление и това опровержение е шарлатанско. Нито фалшивий актъ за избѣгване то му, съставенъ отъ полицията, нито нѣкакво зарѣчано писмо на сел. кметъ, ще съживятъ човѣка, който огдавна е умрѣлъ. Ний имаме най-положителни данни за смъртта му отъ побой, както и за малтретиранieto на брата му Рачо и другаритѣ му: Тодоръ Трифоновъ, Исмаилъ Османовъ, Ени Мехмедъ, Берберъ Асанъ и Ахмедъ Асановъ, отъ които послѣдний е **оглушалъ** отъ побой. Това лѣжа ли е? Ив. Доковъ билъ говорилъ съ Дося Ангеловъ, братъ на убития и той го увѣрилъ, че не сж бити. Ний пѣкъ говорихме лично съ всичкитѣ и ги видѣхме и узнахме още, че най-напрѣдъ сж истезавани само турцитѣ. Тѣ посрѣдствено се оплакали, но вмѣсто тѣхъ да освидѣтелствоватъ дошли: Прокуроръ и лѣкаръ, тѣ съставили актъ, че българитѣ: Гено, Дончо и Рачо Ангелови и Тодоръ Трифоновъ не биле бити и не се оплаквали да сж бити. Слѣдъ датата на акта, още сжщата вечеръ сж почнали да ги истезаватъ и това истезание е продължавало дълго врѣме, до като е убитъ Гено Ангеловъ. Само единъ — Дончо Ангеловъ не е истезаванъ, което той заяви устно прѣдъ нази, а за истезанията на другитѣ потвърди. Отъ казармата на пѣшитѣ стражари сж прѣвеждани въ оная на коннитѣ, кадѣто е фабрика за инквизицията. Вечерно врѣме сж дохожда ли: прокурора и сѣд. слѣдователъ, извиквали сж на двора старшиитѣ: Зулямова и Крушовски, давали имъ потрѣбнитѣ наставления и слѣдъ като си отивали, малтретиранията започвали.

И това било клѣвета и инсинуиране? Ако е тѣй дайте ни въ сѣдъ, та да ни дадете възможностъ съ 200 души свидѣтели да ви докажемъ, че дѣйствително сте *разбойници и мошеници*, а тѣй сжщо да докажемъ и па върховното правителство, че то върши **непростително прѣстѣпление**, гдѣто покровителствова такива **официални разбойничества**, а на толкова раскрытия, които правимъ, необрѣща никакво внимание. Дали тѣй щеше да се постѣпи, ако убититѣ бѣха Австрийски подданници? Не, защото тогава щѣха да испѣкнатъ на сѣдната Австрийский императоръ и дипломацията му, а виновнитѣ до сега щѣха да овиснатъ на вѣжето. Ехъ Българо, българо!!! . . . Само гюлетината

ще та спаси отъ тоя разбойнически елементъ, който се е загнездилъ въ всичкитѣ клонове на държавната машина. . . .

Анархия и Правосъдие.

(Продължение отъ брой 6).

Въ шестъ броя на редъ излагаме цѣли дюзини позорни дѣяния и злоупотрѣбления съ служебното положение, на нѣколко прѣстѣпни, развратни и деморализирани елементи, които за нещастие на България и на нейнитѣ учрѣждения, иматъ по една игра на сѣдбата, случая, да заематъ важни служебни мѣста и да злоупотрѣбаватъ съ властта. Ний имаме наивността да расчитаме, че единъ Министръ на правосъдието, или Прокуроръ при Апелацията, по длъжностъ и по редътъ на надзора, ще се заинтересуватъ да видатъ да ли има въ писаното поне малка доза отъ истина и да успокоятъ обществото съ опровержение на писаното ако е клѣвета и измислица, диктувани отъ злоба и инатъ на писачитѣ, или пъкъ ще очистятъ учреденията отъ едни фактически злодѣйци, които злоупотрѣбаватъ съ служебното си положение. Прокурора при Апелативний Сѣдъ се задоволи да иска свѣдения отъ Плѣвенский, а тоя послѣдний му отговори, че всичко писано въ «Наблюдатель» бико клѣвета, инсинуаций и злобно отмъщение отъ едни дертлий хора, къмъ които Плѣв. Окр. Сѣдъ, подъ негово ржководство си изпълнилъ само длъжността. Че това било тѣй, представи му прѣписъ отъ болничний листъ на умрѣлий въ болницата Дим. Ивановъ и прѣписъ отъ фалшивитѣ актове за смъртта на Ангелъ Дочовъ Павликенски и за мнимото избѣгване на Гено Ангеловъ, а всички други описани случай нерѣче лжжливи и тенденциозни. Съ това вѣроятнo въпроса се свърши, Прокурора на Апелацията се задоволи, а безсѣмнение и Министера на Правосъдието се задоволи. Оставаше да се задоволи и общественното мнение но и това се направи съ едно глупаво и нахално опровержение въ в. в. «Плѣв. Гласъ», «Миръ» и «България». Обаче, ний мислимъ че въпроса не е свършенъ и нема да се свърши тѣй както е желателно на всички голѣмци. Ний знаемъ, че „гарга на гарга очи не вади“, но имаме честта да заявимъ, на тѣхна висока милостъ, че ний ще извадимъ очитѣ на всичкитѣ. Ако правосъдието въ Франция се окепази съ осъжданието на единъ невининъ човѣкъ; Ако всичкитѣ държавни власти се згрупираха да потулятъ тоя позоренъ скандалъ, както и позорното повѣдение на много високопостанени лица; Ако единъ *Емилъ Зола*, съ пѣрото разби всичкитѣ и повърна отъ онзи свѣтъ, умрѣлий за франция, Кап. Драйфусъ, то колко е по лѣсна нашата задача, да искараме фактическитѣ злодѣйци прѣдъ позорний стѣлбъ, безъ да глѣдаме на служебното имъ положение и вѣличие? Ето защо ний расчитаме, че понеже недопускахме да има нѣкакви вржски между

прѣстѣпнитѣ елементи, които описвахме и по-високостояшитѣ отъ тѣхъ по длъжностъ, то вѣрвахме, че послѣднитѣ ще се заинтересуватъ съ разслѣдване на истината, за каквото имъ се и плаща отъ оголѣлий български народъ. Но понеже тѣ се задоволяватъ съ едни голи обяснения и фалшиви актове, то ний ще докажемъ и тѣмъ че вършатъ прѣстѣплѣния съ своята небрѣжностъ, индеферентностъ и нехайство къмъ длъжността имъ, както и съ неумѣстното довѣрие, което изаявяватъ къмъ фалшивитѣ обяснения на подвѣдомственитѣ си прѣстѣпни чиновници. Когато дойде денътъ да падне позора явно и безвъзвратно на челата на позорнитѣ личности, то не по-малко ще падне и върху челата на тѣхнитѣ покровители, които очи иматъ а не видятъ, уши иматъ а не чуятъ и ржци иматъ а бездѣйствуватъ, и на които едничката длъжностъ остава само да чакатъ 31 день, за да отупватъ брашнени човалъ и да се правятъ на глухи, тамъ кадѣто слуха имъ трѣбва да бжде остъръ.

Прочее, ний подражаваме на *Емилъ Зола* и чакаме отъ Министерството да разрѣши, за прѣдаванетоъ ни на сѣдъ, за клѣвета, та да докажемъ на сѣдътъ и на Българский свѣтъ, че прокурора и сѣдийтѣ на Плѣвенский Окр. Сѣдъ, Пеню Матевъ, В. Аврамовъ, Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ, Караюрдановъ, Генчевъ, Константиновъ, Бижовъ, Стефановъ и А. Грабчевъ и др. и много отъ членоветѣ при Плѣвенската полиция и нѣкой лѣкари сж **прѣстѣпници**, а не честни чиновници, защото:

1. Плѣвенский Прокуроръ **Пеню Матевъ** е причинилъ смъртта на Дим. Ивановъ отъ с. Ставерци, чрѣзъ малтретиранието му въ затвора и държание битъ, боленъ и полуоблѣченъ въ подземие-то: карция, до когато се е вкочанилъ и вдървилъ и тогава отнесенъ въ болницата, кадѣто е умрѣлъ. Това е прѣстѣпление, прѣдвидено и наказуемо по чл. 248 п. 7 отъ Наказ. Законъ, съ доживотенъ строгъ тѣмниченъ затворъ. Имаме 70 — 80 души очевидци свидѣтели.

Сжщий ако не е распоредилъ да се причини смъртта на умрѣлий отъ малтретирание, Ангелъ Павликански, то съ укривание и не раскривание на истенскитѣ виновници, или съ допусканieto имъ безнаказанно да извършатъ това убийство, извършилъ е прѣстѣпление наказуемо по чл. 248 п. 7 и 441 отъ Наказ. Законъ, съ доживотенъ строгъ тѣмниченъ затворъ.

3. Убиванието на Гено Ангеловъ отъ с. Левски, укриванието му, искривяване на желѣзата и съставяние фалшивъ актъ за че ужъ избѣгалъ и покровителствование на убийцитѣ, е прѣстѣпление както отъ полицейскитѣ чинове, тѣй и отъ Слѣдователя и Прокурора, прѣдвидено и наказуемо по чл. чл. 51, 52, 247 и 441 отъ Наказ. Законъ съ смъртно наказание, или по чл. 248 п. 7, съ **доживотенъ строгъ тѣмниченъ затворъ**.

4. Укривание планътъ на Кр. Начовъ, Върбанъ Кръстевъ, Марко Петровъ, и Цв. Павловъ, за наемане лжжесвидѣтели и убийци на свидѣлитѣ имъ Пело Павловъ и Юрданъ Димитровъ, криение на тоя планъ и фалшивата за цѣльта полица, отъ Прокурора Матева, убийството на свидѣлитѣ и нераскриванието му отъ сжщий и повржцание

на полицата слѣдъ всичко това, прави този Прокуроръ за съучастникъ въ тѣзи двѣ убийства, които като предумишленни, наказуемо е прѣстѣпленieto му по чл. чл. 51, 52, 247 п. 2 и 441 отъ Наказ. Законъ, съ **смъртъ**.

5. Оковаване съ вериги по 30 дена и държение безъ постилка и завивка въ влажно и съ вода подливано подземя на: Ненчо Тодоровъ, Свѣтозаръ Станковъ, Джано Мелкинъ, Цеко Петровъ, Дим. Стояновъ, Тодоръ Цоловъ, Ат. Ставровъ, Дим. Атанасовъ Сиврикоза и др. отъ което имъ е поврѣдено здравieto, като наказание произволно, инквизиторско и неузаконено въ такъвъ видъ, размѣръ и мѣсто, съставлява прѣстѣпление за автора му Пеню Матевъ, прѣдвидено и наказуемо по чл. 436 отъ Наказателния Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години**.

6. Арестуването, малтретирането и неправилно държение въ затвора на Тодоръ Ангеловъ отъ търново, само за това, защото не иска да лжесвидѣтелствава за обвинението на лице, което му посочватъ Прокурора Матевъ и Слѣдователя Андрей Грабчевъ и създаване фалшиво обвинение противъ него за маскиране на арестуването му отъ 6 мѣсеци, което може да се продължи съ години, е прѣстѣпление прѣдвидено и наказуемо по чл. чл. 288, 289 п. 3, 434—436 съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години**.

7. Прокурора Матевъ съ едно писмо до Плѣв. Окр. Сждъ, отъ 5 Януарий т. г. иска арестуването на Цв. Влаховъ, Дим. Митовъ, и Ст. Коларовъ, само за това, че на 4 сжций го прѣдали него и нѣкой сждий, подъ сждъ за разни прѣстѣпления; а исканieto си мотивира езунтски, че искали да терроризиратъ сждъта за смѣтка на нѣкакво дѣло № 281/90 г. и то съ това, че единъ развратенъ членъ Саввовъ се оплакалъ, че като ходилъ по нощни донъ-жуански приключения, набилъ го нѣкой си, който приличалъ на влахова. Сждъта въ състава: Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ и Хр. Генчовъ, удовлетворилъ незаконното му исканье и арестува първите двама, като ги лиши отъ свобода произволно по два мѣсеци. Това дѣйствие на прокурора и указанитъ сждии, потвърдено и отъ Апелат. Сждъ се квалифицира отъ Кассацион. Сждъ, съ опрѣдѣление № 9, за **произволно, противозаконно и неуместно**. Като такова, то е прѣстѣпно и наказуемо по чл. 289 п. 3 отъ Наказат. Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години**. Това е публично прѣстѣпление, което прокурора на Апел. Сждъ по длъжностъ трѣбва да възбуди, за да отнеме възможността на прѣстѣпниците сждий, да дискредитиратъ повече правосъдието. Опрѣдѣлението № 9 му е извѣстно още отъ 25 февруарий т. г. а защо мълчи до сега? Или ний незнаемъ че мълчи за това, защото едновременно е отговоренъ и Апел. Сждъ, къмъ когото е благосклоненъ. Но общественъ сждъ стои по-горѣ отъ всичкитъ сждове и ще си каже присжда безъ да се бой отъ прѣстѣпнитъ мутри на когото и да било.

8. На 4 Януарий т. г. Цв. Влаховъ е прѣдалъ на сждъ Прокурора Матевъ и сждийтѣ: Петко Георгиевъ, Рашо Георгиевъ, Хр. Генчевъ, Хр. Стефановъ и др. за разни прѣстѣпления. На жалбата вмѣсто надлѣженъ ходъ, да се даде и оплакванията да се провѣржтъ, оставена е безъ движение до второ пришествие. Това не е ли ново прѣстѣпление и явно покровителство на прѣстѣпниците чиновници?

9. На сжщата дата, прѣдадени сж на сждъ сждийтѣ: Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ и Хр. Стефановъ, за фалшифициране протокола на углавното дѣло № 605/99 г. и други пристѣпления, наказуеми по чл. чл. 446, 442 и 443 отъ Наказателния Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години**. На това автентично, основателно и убѣдително обвинение, никакъвъ ходъ до сега не е даденъ отъ Русен. Апел. Сждъ.

10. На 13 Януарий т. г. е прѣдаденъ на сждъ Прокурора Матевъ за нанисане обида и клѣвета на Ст. Коларовъ въ публично мѣсто и при изпълнение на служебнитъ си обязанности, прѣстѣпление наказуемо чл. 236 п. 7 отъ Наказ. Законъ, съ **тъмниченъ затворъ до двѣ годи-**

ни. И на това оплакване ходъ не е даденъ отъ просвѣтений Руссен. Апел. Сждъ.

11. Прѣзъ Юний или Юлий т. г. е прѣдаденъ на сждъ прѣдсѣдателя на Плѣв. Окр. Сждъ В. Аврамовъ, за едно деликатно прѣстѣпление при оглѣдъ или дознание, по едно бранище въ с. Славовица и Крушовени. И на това заявление до сега ходъ не е даденъ отъ Русен. Апел. Сждъ.

12. На 12 или 13 Февруарий т. г. Сждийтѣ при Плѣв. Окр. Сждъ: В. Аврамовъ, Р. Георгиевъ и П. Георгиевъ умишлено и съзнателно сж допустнали обезпечени на единъ фиктивенъ искъ на Банката, противъ Д-во «Нива» отъ 371,000 л. съ налагане възбрана на всички дружественъ имотъ и капиталъ отъ 630,000 лева, безъ да е имало убѣдителни доказателства за основателността на иска, или гаранция за врѣдитъ и загубитъ. Това е станало умишлено, за да му създажтъ прѣчки и врѣди, и за да го обявжтъ въ несъстоятелностъ, та да го упропаствжтъ, кое-то и направихъ. Това е прѣстѣпление наказуемо по чл. 431 отъ Нак. Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до Петъ години**.

13. Сжщитѣ сждии, чрѣзъ злоупотрѣбление съ служебното си положение и за нанисане ущербъ на Д-во «Нива» и на управ. му свѣтъ, по единъ фалшифъ безсѣдържателенъ и тенденциозенъ рапортъ на безсѣвѣстнитъ синдици на това Д-во прогласиха злоумишлено че имало несъстоятелностъ а още и **банкрутство лукаво**, безъ да има врѣди и загуби за кредиторитъ и безъ да е упропастена поне една стотинка отъ капитала му **злоумишлено или лекомисленно**, та за удовлетворение на скотскитъ си дивъ инатъ и злоба, арестоваха хората, държатъ ги 6 мѣсеца вече въ затвора, а капитала на Д-то, чрѣзъ синдиката прахосватъ и батарисватъ. Отнематъ правото на кредиторитъ по чл. 686 и 793 отъ Търг. Законъ, за смѣнение на синдика и сключаване на конкордатъ. Злоупотрѣбаватъ съ служебното си положение, като турнали баснословни гаранции на управ. свѣтъ, безъ да има прѣстѣпление и врѣди и загуби, а само съ цѣль да ги държжтъ въ затвора, да ги унищожжтъ морално, материално и физически, което постигатъ успѣшно, защото на едног здравieto е вече съвършено разстроено и утре ще кажатъ че е умрѣлъ отъ естествена смъртъ. Всички тѣзи тѣхни дѣйствия сж **прѣстѣпни** и наказуеми по чл. чл. 288, 289 п. 3, 431, 435, 436 и 441 отъ Наказ. Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години** и сж отговорни за причиненитъ имъ материални врѣди и загуби.

14. Сждебний Слѣдователь, Андрей Грабчевъ, чрѣзъ неиспълнение на служебнитъ си длъгъ свѣстно и чрѣзъ злоупотрѣбление съ служебното си положение, станалъ е мостъ прѣзъ когото не добросѣвѣстно дѣйствующитъ сждий отъ Плѣв. Окр. Сждъ и Прокурора Матевъ оформирахъ и прѣкарвахъ беззаконията си, че той злоумишлено е съставилъ съ фалшиви и невѣрни данни и съображения, постановлението си отъ 10 Юний т. г. № 4, за да туря като мѣрка за неотклонение по 100,000 лева на членовѣтъ отъ Упр. Свѣтъ на Д-во «Нива», че той злоумишлено не е приспособилъ чл. чл. 218—231 отъ углавното сждопроизводство, при започване на това дѣло, че той нищо не е вършилъ по него свѣстно и въ кръга на обвинението, а се е отклонилъ въ безполезни въпроси само да се намира на работа и да протака дѣлото, и че при започването му още той е видѣлъ че нѣма и сѣнка отъ прѣстѣпление и «банкрутство», но съзнателно е игралъ съ това дѣло за да причинява ущербъ на арестуванитъ и да ги упропаства морално, материално, и физически. И тѣзи негови дѣйствия сж прѣстѣпни, отъ публиченъ характеръ и наказуеми по чл. 289 п. 3, 435, 436 и 441 отъ Наказат. Законъ, съ **строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години**.

15. Сждийтѣ: Д-ръ Н. Караюрдановъ, Петко Георгиевъ и Ст. Константиновъ, на 16 Юлий т. г. като сж об-

сждили постановлението на сжд. слѣдователъ, Грабчева, подъ № IV, злоумишлено сж го признали за правилно и умѣстно и още по злоумишлено сж наблѣскали въ него мотиви фалшиви, невѣрни, скроени и които немаатъ никакво реално значение и оправдание отъ фактическата страна на дѣлото. При това позволили сж си да изопачаватъ работата и да кроятъ новъ видъ прѣстѣпление, което по тѣхното езукитско умозаключение сжществувало вънъ отъ лукавото банкрутство, а фактически мотиви за сжществуванието на каквито и да било прѣстѣпни дѣяния немаатъ и неможаха да иматъ. Съ това си дѣйствие, тѣ освѣтъ узаконяване беззаконията на сжд. слѣдователъ, но лишиха неправилно арестованитѣ отъ свобода, още нѣколко мѣсеци. Тѣзи имъ дѣйствия сжщо сж прѣстѣпни, прѣстѣплението е отъ публиченъ характеръ и наказуемо по горѣцитиранитѣ членове отъ наказ. законъ, съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

16). Както прокурора Матевъ, тѣй и сждийтѣ: Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ и Иванъ Генчовъ сж прѣдани на сждъ отъ Цв. Влаховъ и Ст. Коларовъ още на 4 и 13 Януарий т. г. и това имъ е извѣстно, както съ писанитѣ имъ частни писма отъ тѣхнитѣ приятели сждий при Рус. Апел. сждъ, тѣй и отъ други источники и отъ удостовѣреніята на Русен. Апел. прокуроръ подъ № 16 и 17, които имъ сж предявени своевременно. По чл. чл. 338 п. 4, 343 и 344 отъ углавното сждопроизводство, тѣзи сждий, ако искаха да стојатъ на висотата на положението си, и да запазятъ сждийския си авторитетъ и честта на Българ. правосудие, трѣбваше да се отстранятъ сами по всички дѣла и въпроси, които сж отнасятъ до тѣзи лица, които съ оплакванието си иматъ вече едно прѣдубѣждение противъ тѣхното безпристрастие и съвѣстностъ при отправление на длѣжността си. Обаче вмѣсто това тѣ сж участвovali нарочно по всички въпроси и дѣла на тѣзи лица, всичкитѣ имъ взети рѣшения сж явло противозаконни и съ това сж искали да вкоренятъ убѣждението въ тѣхъ, че тѣ сж много по недоброевѣстни отъ колкото си представляватъ, и че щомъ иматъ властъ съ нея ще ги мачкатъ колкото искатъ. Това е прѣстѣпна недоброевѣстностъ и понеже съ нея нарушаватъ изричитѣ постановления на закона, вършатъ прѣстѣпление наказуемо по чл. 431 отъ нак. законъ, съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

17). Управ. свѣтъ на Д-во «Нива», подава честна жалба противъ опрѣдѣлението на Плѣв. окр. сждъ подъ № 717. Вмѣсто даване потребний и ходъ, оставатъ я безъ движение по чл. 199 п. 5 отъ гр. сжд-во, защото се трѣтирала дѣйствиата на сждътъ за «незаконни», а прокурора съ обвин. актъ сжди оплаквачитѣ, за обиди и клѣвети на сждътъ, по чл. 236 п. 3 и 5 отъ наказ. законъ. На 4 и 13 Януарий Коларовъ и Влаховъ го даватъ въ сждъ, за разни прѣстѣпления, а по една телеграмма на Влахова отъ 5 Януарий се счита обиденъ и наклѣветенъ, та завѣлъ дѣло. Въпросъ е сега, на какво основание не зачита чл. 338 п. 4. и 344 отъ углав. сждопр., ами си тика мржената гага, да исковава разни обвинения противъ хора, които иматъ глѣба противъ него и той противъ тѣхъ? Чл. 236 п. 3 и 5, комбиниранъ съ чл. 234 и 235 счита за обидни и клѣветнически тѣзи разглашения, които се правятъ публично и чрѣзъ распространение, а не и жалбитѣ, които по чл. 199 п. 5 отъ гражд. сждопр. се повржатъ само. Проче е, това дѣйствие на тѣзи сждий и на прокурора, не е ли прѣстѣпно и злоумишлено, за което по чл. чл. 431 и 435 подлѣжатъ на наказание съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години?

18). Д-во «Нива» се обяви въ несъстоятелностъ и банкрутство при наличенъ капиталъ 630,000 л. и дългъ само 30,000 лева, и безъ никакви врѣди и загуби или злоупотрѣбления. Прѣдсѣдателя Аврамовъ и прокурора Матевъ всѣки день трѣбятъ публично, че управ. свѣтъ билъ открадналъ и *заблѣжете добръ открадналъ* точно 1,000,000 лева отъ актива. Това повѣдение не едни сждий, не е ли

разбойническо и несъставлява ли отъ тѣхна страна прѣстѣпление наказуемо по чл. 236 п. 7 отъ нак. законъ, съ затворъ до двѣ години?

Ами да нарѣждаме ли още? Мислимъ, че стига, защото тѣ немаатъ край:

Канимъ просвѣтитѣ и услужливи сждий отъ Русенский Апелативенъ сждъ, да се вглѣдатъ въ дѣлата на подвѣдомственнитѣ си и симпатични колеги отъ Плѣвненский окржженъ сждъ и ако намиратъ, че тѣзи имъ подвизи сж малко, нѣка имъ узаконяватъ още беззаконията, та историята и биографията имъ да стане още по пѣстра и назидателна.

Министра на правосудieto молимъ да вземе актъ отъ изложеното, и ако намира, че тѣзи сждий достойно представляватъ правосудieto въ България, съ толкова разбойничества, нѣка ги крѣпи още дълги години въ Плѣвненъ, та да си удвојтъ и безкрайно наплодѣтъ подвизитѣ, а за удовлетворение на общественното мнение, нѣка разрѣши да ни дајтъ по-скоро въ сждъ, та тамо наглядно да докажемъ: Клѣветници ли сме ний, или хората, дѣлата на които описваме, сж фактически злодѣйци, които трѣбва само въ тюрьмата да живѣятъ или на вжжето да висятъ. Тогава ще видимъ дали само на виновнитѣ ще падне позора или и на тѣхнитѣ покровители. Ако работата пѣкъ достигне до тамо, че онеправданитѣ да се расправятъ лично съ угнетителитѣ си, тогава грѣхътъ за послѣдствията нѣка падне на виновнитѣ покровители на прѣстѣпницитѣ.

Историята на Д-во «Нива» и причинитѣ на нѣговата несъстоятелностъ.

(Продължение отъ 6 брой)

За разслѣдване на възбуденото обвинение, натовари се сжд. слѣдователъ при Плѣв. окр. сждъ на I участъкъ, но той като неприяе да бжде дилафъ въ ржцетѣ на недоброевѣстнитѣ сждий и прокурора, отказа се отъ това дѣло, като го проводи на сжд. слѣдователъ на II участъкъ, подъ претексъ на негова подсждностъ. Вторий слѣдователъ бѣше *Андрей Грабчевъ*, бесарабецъ, едно нископѣлзѣще охитчаво животво, което за да запази кокала, приемаше и допускате да го язди всѣкий по-горѣнъ отъ него, билъ той сждия или прокуроръ. Тоя субектъ се оказа достоенъ за ролята, която му се опрѣдѣли. Като призова арестованый управ. свѣтъ на Д-во «Нива», та даде всѣкому да си напише саморжчно показанията, отъ 15 Априлий до сега 5—6 мѣсеци нищо, ама абсолютно нищо не извърши по това дѣло, защото немаше и какво да върши. Щомъ Д-во «Нива» немаше ни стотинка капиталъ изгубенъ или упропастенъ, и главно: щомъ за кредиторитѣ нема опасностъ въ удовлетворението имъ напълно, понеже капитала е 20 пжти повече отъ дългътъ, то естествено е, че не може да има и въпросъ за престѣпление банкрутство, та за това немаше и какво да се работи за констатиране факта на това фиктивно прѣстѣпление, сжществующе само въ изгнилитѣ мозаки на изобретателитѣ му.

На въпроса: какво мисли съ арестования управ. свѣтъ на Д-то и защо неприспособи чл. 220 отъ углав. сжд-во, който за подобенъ родъ фактически прѣстѣпления, а не фиктивни като това, прѣдвижда най-висока мѣрка за неотклонение: *поржчителство* а не затворъ, слѣдователя Грабчевъ отговаря на арестованитѣ: «Азъ съмъ човѣкъ боленъ, та това дѣло не е за мене, но защо ми го дадохъ, дяволъ да—ги вземе? Вия сте арестовани отъ сждътъ, а не отъ мене. Сждътъ не ми позволява да му отмѣня мѣрката макаръ тя и да е противъ постановленията на чл. 220 отъ углав. сжд-во. Тѣзи свине отъ сждътъ и прокурора, само да ме истезаватъ ми стовариха това дѣло. Не виждамъ никакво банкрутство и прѣстѣпление, та нема и какво да работя. За да се намирамъ на работа и да се

забави пусканieto Ви на свобода, каратъ ме отъ сждѣтъ да привиквамъ всичкитѣ акционери 2—3000 души и да ги питамъ какво знаятъ по несъстоятелността на Д-то, както и кредиторитѣ. Азъ се противя на това глупаво искание, но ако ма заставятъ, то немога го изпълни по-рано отъ 3—4 години, като распитвамъ по 8—10 души на день, а до тогава немислятъ да Ви пускатъ. Защо сж толкова настроени противъ Васъ, незная, но си обяснявамъ. Азъ нема да държа никакво постановление за взимание мѣрка за неотклонението Ви по чл. 218—220 отъ углав. сждопр. но Вий можете да обжалвате дѣйствиата ми и нѣка тѣ сами да узаконжтъ каприза си, а мене въ всякой случай ще освободжтъ отъ отговорностъ. Това ми и трѣбва, а пкъ Вий правете каквото искате. Само не бждете много буйни, защото много се збоятъ и ще Ви врѣдѣтъ»....

И дѣйствително Г-нъ Грабчевъ, като боленъ и охтикавъ, неизврши нищо по това дѣло, нито чл. 218—231 отъ углав. сждопр. изпълни. Арестованитѣ слѣдъ распитването имъ къмъ 15 Априлий т. г. останаха забравени въ затвора, а дѣлото заспа отъ дългий сънъ. Тѣ обжалваха дѣйствиата му прѣдъ сждѣтъ съ 2—3 жалби, но сждѣтъ му искалъ обяснения (за да се намира на работа) и той отговорилъ, че нищо не е констатиралъ, което да потвърждава факта на прѣстѣпление «банкрутство». Тогава сждѣтъ държи опредѣление, че понеже сжд. слѣдователъ отговарялъ, че не е констатиралъ факта на прѣстѣплението «банкрутство»; че за прѣстѣплението което се отдава на обвиняемитѣ, ако и да е *поржчителство*, най-високата мѣрка за неотклонение по чл. 220, *но сждѣтъ намира за умѣстно да бждатъ държани тѣ подъ стража въ затвора* до свършване на слѣдствието и сжд. дирение съ цѣль: а) Да се неотклонжтъ; б) Да не прикрятъ слѣдитѣ на прѣстѣплението: и в) Да сж на разположение на синдицитѣ за даване обяснения. И тѣй закона (чл. 220) казва: *че за прѣстѣпление наказуемо до 5 год. затворъ най-високата мѣрка за обезпечение е поржчителство*, а не затворъ, но честнитѣ, безпристрастни, добросъвѣстни и неподкупни сждий отъ Плѣв. окр. сждѣ: В. Аврамовъ, Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ, Генчевъ и прокурора Матевъ, съ всичкото си вѣличие, като излязъ клѣвата си като халва, съ която сж се клѣли, че ще изпълняватъ законитѣ и конституцията, турятъ своя кефъ по-горѣ отъ закона, безъ прѣстѣпление създаватъ такова и държжтъ хора въ затвора и то ни много ни малко — *до свършване на прѣдварителното слѣдствие и сждебно дирение (?)* т. е. до окончателното рѣшаване на дѣлото отъ Върхов. Кассац. сждѣ по сжщество. И това е законно, нали? — Да, законно е, а който смѣе да го обжалва и да пише въ жалбата си, че то е «незаконно», съ това врши прѣстѣпление «обида и клѣвета» на сждѣтъ, за което Матевъ съставлява обвинителни актове и сжди оплаквачитѣ по чл. 236 отъ наказ. законъ. Ехъ, пусти габъръ некастренъ, какъ чисто и бързо би изучилъ на умъ такива нископробни и прѣстѣпни елементи, които не сж сждий, а чистокрѣвни и пладнешки разбойници.

Опрѣдѣлението на Плѣв. окр. сждѣ бѣше отъ 23 Май подъ № 717. Обжалва се отъ арестованитѣ на 28 сжщий, но сждѣтъ оставя жалбата безъ движение, като обидна, защото сж порицавани дѣйствиата на пладнешкитѣ разбойници, че биле *незаконни, произволни и капризни*, а такива идеално честни мискини като: Аврамова, Матева, Георгиевци и др. неприематъ въ считѣ да имъ се казва, че дѣйствиата имъ сж биле «незаконни». Тая жалба вмѣсто да ѝ даджтъ ходъ или повърнатъ по чл. 199 п. 5 отъ гражд. сждопр. прѣдаватъ я на достойния изобретателъ на несжществуващи прѣстѣпления и авторъ на позорни злодѣяния, Пеню Матевъ, който съставилъ по нея единъ обвинителенъ актъ, въ който е проявилъ всичкитѣ си ниски, злобни и мискински качества и безхарактерностъ, като иска наказанието на оплаквачитѣ по чл. 236 п. 3 и 5 отъ наказ. законъ, за гдѣто сж имали нечуваната дерзостъ, да

считатъ дѣйствиата на едни фактически злодѣйци, за незаконни.

Подадоха се други още три жалби въ Апел. сждѣ противъ дѣйствиата на Плѣв. окр. сждѣ, пакъ никакъвъ отговоръ. По тоя начинъ, по една дива злоба, неимѣюща никакво оправдание, тѣзи хора сж поставиха вънъ отъ законитѣ и всички права, които нещастнитѣ български закони имъ даватъ, злоупотрѣбиха се и имъ се изядоха като халва отъ просвѣтителитѣ сждий на тия двѣ сждилища. И това било истенско правосъдие, въ което всѣкий гражданинъ трѣбвало да има гаранция на своята честъ, животъ и имотъ!... Нази ни е срамъ да констатираме само тѣзи печални истени, защото се убива реномето ни като държава прѣдъ свѣтътъ, а тѣзи пладнешки разбойници не ги досрамя отъ позорнитѣ имъ дѣствия, които подбиха кредита на властѣта, законитѣ и правосъдието и утвърдиха въ цѣлото общество непоколебимата вече увѣренностъ, че у насъ нема вече правосъдие, а анархия и официално разбойничество. Остава сега за народа да разрѣши послѣдний жизненъ и сждбоносенъ въпросъ: защо плаща непоносими данъци и не е ли врѣме да се тури Господството на голетината, която само може да очисти тоя наспоренъ боклукъ? А това врѣме е вече дошло и тѣжко и горко на тѣзи управители, които закумяватъ прѣдъ доближилитѣ искри до барута.....

Но описванитѣ безакония не сж свършиха само въ това отношение. Като видя сждѣтъ и синдиката, че кредиторитѣ сж само съ взискание около 30,000 лева, че тѣ сж противъ дѣйствиата имъ и още при първото събрание за избиране окончателенъ синдикъ, тѣ—кредиторитѣ — изявиха недовѣрие въ оставенитѣ отъ сждѣтъ трима синдици, вмѣсто единъ, и предложиха свой кандидатъ Г-нъ Петръ Х. Шоповъ, досегашенъ управител на Банка «Напредкъ» въ Плѣв. окр. сждѣ, дѣловодителя Петко Георгиевъ членъ при Плѣв. окр. сждѣ, има неокачествимото безобразие, да заяви на всички кредитори, че тѣ сж свикани само за форма да имъ чуе мнѣнието, но то не било задължително за сждѣтъ, и че послѣдний поникой начинъ неможалъ да удовлетвори законното имъ искание, и нѣка грѣхътъ за това бждялъ неговъ—на сждѣтъ. И дѣйствително грѣхътъ остана на главитѣ на тѣзи позорни личности, които за срамъ на правосъдието стојатъ и се числятъ още за членове на Плѣв. окр. сждѣ. Това бѣше на 6 Априлий, а за окончателно провѣрѣване на креанситѣ, опредѣленъ бѣше деньтъ 4 Май. Но за да не даватъ край на въпроса скоро и да могатъ да разоряватъ повече арестованитѣ и да настројжтъ възмутеното общественно мнение въ своя полза, тѣ на 4 Май издаватъ едно обявление, че отлагатъ провѣрката на креанситѣ за другъ срокъ. Въслѣствие протеста на кредиторитѣ, този срокъ се опредѣли едва на 14 Юний, когато окончателно приетитѣ и провѣрени дългове на Д-то, възлезоха едва на 29,209 лева 68 ст. Фиктивний искъ на Българ. Банка отъ 371,000 лева, биде отхвърленъ, като голословенъ, защото сжщинското и искание отъ приблизително такава сума е удовлетворено, чрѣзъ засвоенъ прѣзъ 1899 г. залогъ отъ 400,000 лева, по който дължи излишъка къмъ Д-то отъ 22500 лева. Дѣловодителя по чл. 723 отъ тѣр. законъ, постанови да се внесе оспореното искание на разрѣшение отъ Плѣв. окр. сждѣ. Направи се пакъ заявление за изгонване синдиката по чл. 686 отъ тѣр. законъ, но остана *«гласъ вопиющъ въ пустинѣ»*.

(Слѣдва).